

ହିନ୍ଦି ଭାଷା

କରୋନା ମୁହଁଁ କରୋନା ପରି

୩

ପ୍ରଳୟ ପ୍ରସଙ୍ଗ

୧୦୨ ବର୍ଷ ତଳେ ବି ଆସିଥିଲା କରୋନା ପରି ଏକ ମହାମାରୀ। ନେଇଥିଲା ଲକ୍ଷ ଲକ୍ଷ ଜୀବନ ପୃଥ୍ବୀର ସମ୍ମଦ୍ରାଘ ଜନସଂଖ୍ୟାର ଏକ ଡ୍ରାଇଫ୍‌ରୀଶ ଏଥିରେ ହୋଇଥିଲେ ଆକ୍ରାନ୍ତ ମୃତ୍ୟୁବରଣ କରିଥିଲେ ପ୍ରାୟ ୪୦ ମିଲିଯନ ଆଉ ଏହା କବଳରୁ ଭାରତ ବିବାଦ ପଡ଼ି ନ ଥିଲା...

ସିନେମା

୫

ପାରା ଦେହରେ ଶହେ ଟାଟା

ଗାଁବ ବା ଚିତା କୁଟେଳବା
ଗୋଟେ ସରକା ସାରା ବିଶ୍ୱରେ
ଏପରି ସରକା ରଖୁଥିବା
ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଦେଖିବାରୁ ମିଳେ ।
କିଏ ହାତରେ ତ ପିଠରେ ବା
ଛାତିରେ ଚିତା କୁଟେଳଥାନ୍ତି ।
ମାତ୍ର ଅମ୍ବର ଲୁଧିଙ୍କ ମିଳାଇ
ଚିକେ ଭିନ୍ନ । ସେ ତାଙ୍କର ସାରା
ଦେହକୁ ଗାଁବ ବା ଚିତାରେ
ଛାଇ ଦେଇଛନ୍ତି । ଅମ୍ବର ଲୁଧି
ହେଉଛନ୍ତି ଜଣେ ଅଷ୍ଟଳୀୟ
ମତେଳ । ସେ ସବୁବେଳେ

ସେବିଆଲ ମିଥିଆରେ ଚକ୍ରତ
ରହିବାକୁ ଚାହାନ୍ତି । ଆଉ
ସେଥିପାଇଁ ତାଙ୍କୁ କିଛି ନା କିଛି
ନୂଆ ତଥା ଭିନ୍ନ ଧରଣର କାର୍ଯ୍ୟ
କରିଥାନ୍ତି । ଏ ତିତାବୁଗା କାର୍ଯ୍ୟଟି
ମଧ୍ୟ ଠିକ୍ ସେମିତି । ନିଜର ଦେଇବୁ
ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ବିଭାରେ ଛାଇ ଦେଇଛନ୍ତି ।
ତଥ୍ୟ ଅନୁଯାୟୀ ସେ ତାଙ୍କ
ଦେହରେ ଅତିକମରେ ଶହେଟି
ଗାୟ କରିଛନ୍ତି । ଏଥିପାଇଁ ସେ
ଖର୍ଚ୍ଚ କରିଛନ୍ତି ୨୦ ହଜାର ପାଇଁ
ବା ପାଖାପାଖ୍ୟ ୨୦ ଲକ୍ଷ ଚଙ୍କା ।
ସେ ସେ କେବଳ ତାଙ୍କର ଦେଇବୁ
ଗାୟରେ ଛାଇ ଦେଇଛନ୍ତି ସେକଥା
ନୁହେଁ ; ତାଙ୍କ ଆଖୁର ରଙ୍ଗକୁ ମଧ୍ୟ
ବଦଳେଇ ଦେଇଛନ୍ତି । ପ୍ରଫେକଙ୍କ
ଆଖୁର ଶ୍ଵେତପରଳେଟି ଧଳା
ରଙ୍ଗର । ମାତ୍ର ଅମରଙ୍କ ଆଖୁ ଦୁଇଟି
ଏବେ ଦେଖିବାକୁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ନାଳି ।

ଏ ସପ୍ତାହର ରାଶିଫଳ

ଜ୍ୟୋତିର୍ବିଦ୍ୟା ବିଶ୍ୱାରଦ ପ୍ରସନ୍ନ କୁମାର ମହାପାତ୍ର

ପ୍ରକାଶନ ନମ୍ବର ୩

କରୋନା ଦେଶରେ ପୋଲିସ୍

ରାସ୍ତାରେ ବୁଝିବୁଲି ଲୋକମାନଙ୍କୁ ସତେନ କରୁଛି । ଘଟଣାଟି ଘଟିଛି ବଳଭିଆରେ । ବଳଭିଆ ପୋଲିସ୍଱ର ଏକ ଦଳ କରେନା ଭୂତାଶୁ ରୂପରେ ନିଜକୁ ସଜାହନ୍ତି । ଆଉ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ସତେନ କରୁଛନ୍ତି । ଜଣେ ପୋଲିସ୍ କର୍ମଚାରୀ କହିଛନ୍ତି, ଏହାପାରା ଲୋକମାନଙ୍କର ମନୋରଞ୍ଜନ ବି ହୋଇପାରୁଛି । ଆଉ ଲୋକମାନେ ଆମ କଥାକୁ ଗୃହଣ କରୁଛନ୍ତି ।

ଧରିତ୍ରୀ ଛୁଟିଦିନ

Printed and published by Tathagata Satpathy on behalf of
Navajat Printers & Media Pvt. Ltd. and printed at Navajat Printers, B-15,
Rasulgarh Industrial Estate, Bhubaneswar-10, Ph.:2549302, Fax : 2549795

ସମ୍ବାଦକ: ତଥାଗତ ସତ୍ପଥୀ

ପାଠକୀୟ

- ପ୍ରଜ୍ଞଦ ପ୍ରସଙ୍ଗ କିମ୍ବା ଗ୍ରହଣାଶ୍ରୀ ଭଲ ଲାଗିଲା । ବାସ୍ତଵରେ ଆମ ପୃଥିବୀ ସବୁଠୁ ନିଆରା । ଯୌରଜଗତର ଏକମାତ୍ର ଜୀବନ ଥିବା ଗ୍ରହ । ଏହାକୁ ନେଇ ରହିଥିବା ବହୁ ଅଜଣା କଥା ପଢ଼ି ଅନେକ କିମ୍ବା ଜାଣିପାଇଲି ।
 - କାଳୟ ଚରଣ ପଣ୍ଡା, ନାରକାଶିତିଷ୍ଠ, ଉତ୍କୁଳ
 - ରାଶିଫଳ ପୃଷ୍ଠାରୁ ‘ପିଲା ଜନ୍ମ କରୁଥିବା ଝପିଟ’ କଥାଟି ପଢ଼ି ବିଶ୍ଵିତ ହୋଇଗଲି । ଝପିଟ ଅଣ୍ଡା ଦେଇ ଛୁଆ ପୁରୁଷରୁଥିବା ଜାଣିଥିଲି । ହେଲେ ଏହା ଯେ, ପରିବେଶକୁ ଆଖୁ ଆଗରେ ରଖୁ ଅଣ୍ଡା ଦବା ବଦଳରେ ପିଲା ଜନ୍ମ କରିପାରେ ସେଥା ଜାଣି ନ ଥିଲି । ସତରେ ଆମର ଜୀବଜଗତ ଅଟି ବିଚିତ୍ର । ସେହିଭଳି ‘ପେଟ ଉପରେ ହୃଦ୍ୟିଷ୍ଟ’ ପରିକିଳିମାନଙ୍କୁ ଦୋହରାଇ ଦେଲା ।
 - କଞ୍ଚକିମୀ ବେହେରା, ଖଲିକୋରା
 - ସୁଜନ ପୃଷ୍ଠାରେ ପ୍ରକାଶିତ ଗନ୍ଧ ‘ରଜ’ ଭଲ ଲାଗିଲା । ସୁରେତ୍ର ପାଣିଗ୍ରହାଙ୍କ ରଚିତ କବିତା ‘ବିଷର ବଳୟ’ ଅଟି ଚମକାର । କବିତା ମାଧ୍ୟବରେ ବାସ୍ତବ କଥାର ଅବତାରଣା କରିଛନ୍ତି କବି । ଅନ୍ୟ କବିତା ‘ବଂଶୀ’ରେ ରହିଛି ଏକ ସମ୍ମାନନର ସ୍ଵର ।
 - ବିଶ୍ଵବନ୍ଦିତା ରଥ, ପଟିଆ, ଭୁବନେଶ୍ୱର
 - ସିନେମା ପୃଷ୍ଠାଟି ଭଲ ହେଉଛି । ଏଥୁଠୁ ହସି ସହତ ଓଡ଼ିଆ ଚିତ୍ରଜଗତର ନାମାଦି ଖବର ଜାଣି ହେଉଛି । ଅନ୍ୟାୟ ଜଣେ ପ୍ରତିଭାଶାଳୀ ଅଭିନେତ୍ରୀ । ସେହିଭଳି ଓଡ଼ିଆ ଅଭିନେତ୍ରୀ ତମନ୍ତା ମଧ୍ୟ ଆଗରୁ ଓଡ଼ିଆ ଚିତ୍ର ଜଗତରେ ରାଜ କରିବେ ବୋଲି ଆଶା ।
 - ଦୀପ୍ତ କାବ୍ରିଲା, ପେସ୍ୟ, ତେଜେଜ୍ଞାପେଣ୍ଟ, କଟକ
 - ସହରରୁ ଦୂରରେ ପଢ଼ିଲି ‘ମୁଖସାହସିକ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତନମ୍ବଳୀ କୋଲାତ୍’ । ବାସ୍ତବରେ ଏଠାକାର ଦୁଃଖାହସିକ କ୍ରାତ୍ର ଭାରତ ବିଖ୍ୟାତ । ଏଠାରେ ଥିବା ଗୁମ୍ଫା, ହୋଟ ଖରଣା ଆଦି ପ୍ରକୃତିକୁ ଏକ ନୂଆ ରୂପ ଦେଇଛି ବୋଲି କୁହାଯାଇପାରେ ।
 - ଶାନ୍ତିଶିଖା ମିଶ୍ର, ଜାମୁଗଞ୍ଜ, ବାଲେଶ୍ୱର
 - ‘ମଦ୍ରେଲ ମିରର’ ପୃଷ୍ଠାରେ ଭଲ ଲାଗିଲେ ପୁପୁଲ । ଫଳୋଗ୍ରାହୀ ବି ଚମକାର ହୋଇଛି । ସେହିଭଳି ହାଔ ହାଔ ପଢ଼ି ନ ହସି ରହିପାରିଲିନି ।
 - ପର୍ବତୀ ମନ୍ଦିରାଶ୍ୟ, ଅମ୍ବାରୀ

ବିଶେଷ ୬୦

ହେଲେ ରବିବାର ଆସେ ଛୁଟିଦିନ
 ସୁନେଲି ସପନ ନେଇ
 ଖୁସି ଉଚିଦିପ ପ୍ରତିଟି ମନରେ
 ତାକୁ ଭୁଲି ହୁଏ ନାହିଁ ॥
 ଗଜୁ ଓ କବିତା ପ୍ରାଳେ ପ୍ରସଙ୍ଗ
 ସୁନ୍ଦର ଲାଗନ ସବୁ
 ପ୍ରତିଟି ପୃଷ୍ଠା ଆହାକି ସୁନ୍ଦର
 ମନ କୁହେ ପଢ଼ିବାକୁ ॥
 ସଭିଙ୍ଗ ଆଦର ପାଇଛି ଧରିତ୍ରୀ
 କଣିକି ପାଠକ ମନ
 ସେଥିପାଇଁ ଅଞ୍ଜି ସାରା ଓଡ଼ିଶାରେ
 ବଜ୍ଜି ଧରିତ୍ରୀ ମାନ ॥

କରୋନା କୁଣ୍ଡେ କରୋନା ପରି

ମ ହାମାରାର ଅନ୍ୟ ନାମ ମୃଦୁ କରିଲେ ଅତ୍ୱିକ୍ଷି
ପାରା ପୃଥିବୀରେ ସେ ଖେଳିଛି ରକ୍ତର ହୋଲି । ନେଇଛି
ଅଗଣିତ ଜୀବନ । ୧୦୭ ବର୍ଷ ତଳେ ବି ସେମିତି ଏକ
ମହାମାରୀ ନେଇଥିଲା ଲକ୍ଷ ଲକ୍ଷ ଜୀବନ । ପୃଥିବୀର
ସମୁଦ୍ରାଯି ଜନସଂଖ୍ୟାର ଏକ ତୃତୀୟାଂଶ ଏଥୁରେ
ହୋଇଥିଲେ ଆକ୍ରାନ୍ତ । ମୃଦୁରଣ କରିଥିଲେ ପ୍ରାୟ
୪୦ ମିଲିଯନ । ୧୯୧୮ରେ ଦେଖାଦେଇଥିବା ଏହି
ମହାମାରୀ ଥିଲା ସାନ୍ତି ଜନ୍ମୁଖୀଙ୍ଗ । ଏବେ ପୃଥିବୀର
ବିଭିନ୍ନ ପ୍ଲାନେରେ ଲକ୍ଷାଧିକ ଜୀବନ ନେଇଥିବା ମହାମାରୀ
କରୋନା ବି ତାହା ଥିଲା ଭୟଜ୍ଞର । ସେତେବେଳେ
ମଧ୍ୟ ଏହି ମହାମାରୀରୁ ରୋକିବା ପାଇଁ ମାତ୍ର ଫିରିବା
ବାଧତାମୂଳକ କରାଯାଇଥିଲା । ଅନେକ ପ୍ଲାନକୁ
କ୍ଵାରାଣ୍ଡିଜନ ଘୋଷଣା କରାଯାଇଥିଲା । ପକ୍ଷିକ ମୌସ୍ୟ
ବନ୍ଦ କରାଯାଇଥିଲା । ହ୍ୟାଣ୍ଡଶେକ୍ବାହାତମିଳାଇବାଠାରୁ
ନିର୍ଭୂର ରହିବା ସହ ଲୋକଙ୍କୁ ଘରେ ରହିବାରୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ
ଦିଆଯାଇଥିଲା । ଏମିତି କି ଜନସାଧାରଣ ପ୍ଲାନରେ
ଛେପ ପକାଇବା ନିଷିଦ୍ଧ କରାଯାଇଥିଲା । ତେଣୁ
କୁହାଯାଇପାରେ ଯେ, କରୋନା ପାଇଁ ଆଜି ଲୋକଙ୍କୁ
ଯେଉଁ ସ୍ବର୍ବୁ ସର୍କିତା ଅବଳମ୍ବନ କରିବାକୁ ପଢ଼ିବି ଓ ଯେଉଁ
କଟକଣା ମଧ୍ୟରେ ରହିବାକୁ ପଡ଼ୁଥି ତାହା ମୁଆ ମୁହଁୟେ
ଭୟଜ୍ଞର ମହାମାରୀ ସହ ଲଡ଼ିବା ଲାଗି ଏହା ଅନିବାର୍ଯ୍ୟ ।
ସାନ୍ତି ଜନ୍ମୁଖୀଙ୍ଗାର ଆରମ୍ଭ— ଏହାର
ଆରମ୍ଭ କେଉଁଠି ଯଦିଓ ତାହା ସମ୍ଭ୍ଵ ହୋଇ ପାରିନାହିଁ ।
ତେବେ ଏହାର ଆରମ୍ଭ ଆମେରିକାର କାନସାସରେ
ହୋଇଥାବ ବିଶ୍ୱାସ କରାଯାଏ । ପରେ ଏହା ମୁରୋପ,
ଆଫ୍ରିକା ଓ ଏଷିଆର କିଛି ଭାଗରେ ବ୍ୟାପୀ ଥିଲା । ଏହା
ସେନରେ ଅଧିକ ଉତ୍ତର୍ପତ ଧାରଣ କରିଥିଲା । ତେଣୁ
ଏହା ସାନ୍ତି ମୁଁ ଭାବେ ପରିଚିତ ହୋଇଥିଲା । ଏହା
ବି କୁହାଯାଏ ଯେ, ଏହି ମହାମାରୀ ସେନରୁ ଆରମ୍ଭ
ହୋଇ ନ ଥିଲେ ହେଁ ଏ ସର୍କିତ ଖବର ସୋଠାକାର
ରଣମାଧ୍ୟମରେ ଅଧିକ ପ୍ରକାଶ କରାଯାଇଥିଲା । କାରଣ
ଅନ୍ୟ ଦେଶର ରଣମାଧ୍ୟମରେ ସେହି ସମୟରେ ପ୍ରଥମ
ବିଶ୍ୱ ଯୁଦ୍ଧଜ୍ଞିତ କଟକଣା ଲାଗିଥିଲା । ଅଧିକ ଖବର
ପ୍ରକାଶ କରୁଥିବାରୁ ଅନେକେ ଭାବି ନେଇଥିଲେ ଏହି
ମୁଁ ସେନରେ ଆରମ୍ଭ ହୋଇଥିଲା ବୋଲି । ତେବେ
ସେନବାସୀ ଭାବୁଥିଲେ ଏହା ପ୍ରାବ୍ଲ୍ୟ ଆରମ୍ଭ ।
ତେଣୁ ଏହାକୁ ସେମାନେ ପ୍ରେସ୍ ମୁଁ କହୁଥିଲେ ।
ଅନ୍ୟପକ୍ଷେ ଟାଇନାରେ ଅପେକ୍ଷାକୁତ କମ ଆକ୍ରାନ୍ତ
ଓ ମୃଦୁରଣ କରିଥିଲେ । ତେଣୁ ଅନେକେ ବିଶ୍ୱାସ

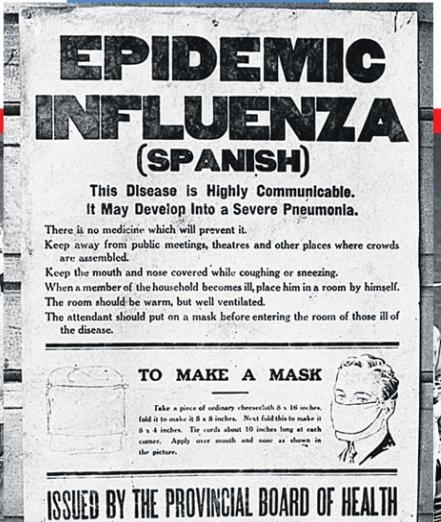
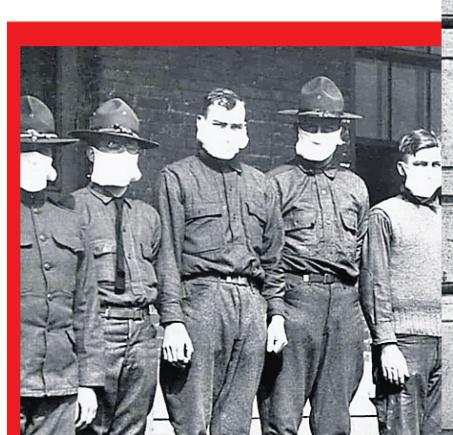
କରନ୍ତି ଏହି ଇନ୍ଦ୍ରପୂର୍ଣ୍ଣା ଚାଇନାରୁ ଆରମ୍ଭ ହୋଇଥିଲା ବୋଲି ।
ଏହାକୁ ଚିହ୍ନଟ କରିବା ହୋଇଥିଲା କଷ୍ଟକରଃ-
ବୈଜ୍ଞାନିକ, ତାଙ୍କର ଓ ସାମ୍ପ୍ରୀକରଣୀୟ ପାଇଁ ଏହି ରୋଗ ଚିହ୍ନଟ

ଭାରତରେ ‘ବନ୍ଦେ ପୁନଃ’

ପ୍ରଥମ ବିଶ୍ୱାସରୁ ଜାହାଜରେ ଫେରିଥିବା ସୈନ୍ୟଙ୍କ ମାଧ୍ୟମରେ ୧୯୧୮, ମୋ' ଶୈଷତାଗ ତଥା କୁନ୍ତ ମାସ ପ୍ରାରମ୍ଭରେ ଶ୍ଵାନ୍ୟ ଜନଫୂଦ୍ଧାଙ୍ଗୀ ପ୍ରଥମେ ବମ୍ବେରେ ପ୍ରେବେଶ କରିଥିଲା । ମହାଶୂର ଷ୍ଟେର ରେକର୍ଡ ମୁତ୍ତାବକ, ସେହି ବର୍ଷ କୁଳାଜରେ ଏହି ପୁଁ ବାଜାଲୋରରେ ପହଞ୍ଚିଥିଲା । ସେତେବେଳେ ବ୍ରିଟିଶ ଅଧ୍ୟାନ୍ସ୍ ଭାରତରେ ଏହାକୁ 'ବମ୍ବେ ପୁଁ' କୁହାଯାଉଥିଲା । ପ୍ରାରମ୍ଭକ ପର୍ଯ୍ୟାୟରେ ଏହାର ପ୍ରାବା ବିଶେଷ ନ ଥିଲା । ଆଉ ହଠାତ୍ ଉଭାନ ହୋଇଯାଉଥିଲା । ତେବେ ସେପ୍ତେମ୍ବର ମଧ୍ୟଭାଗରେ ଏହା ଭୟଙ୍କର ବୃପ୍ତ ଧାରଣ କରି ଫେରିଥିଲା । ହଜାର ହଜାର ଲୋକ ଏଥରେ ଆକ୍ରାନ୍ତ ହେବା ସହ ମୃଦୁବରଣ କରିଥିଲେ । ତେବେଳେ ହେରାଲୁଗେ ପ୍ରକାଶିତ ଖବର ମୁତ୍ତାବକ, ନଭେମ୍ବର ଶୈଷତାଗରୁ ବାଜାଲୋର ସହରରେ ୪୦,୦୦୦ ଓ ମହାଶୂରରେ ୧,୫୪, ୦୦୦ ଜଣ ଏହି ପୁଁରେ ମୃଦୁବରଣ କରିଥିଲେ । ସାବା ବ୍ରିଟିଶ ଭାରତରେ ସେପ୍ତେମ୍ବରରୁ ଡିସେମ୍ବର ମଧ୍ୟରେ ପ୍ରାୟ ୧୨-୧୩ ମିଲିଯନ ଲୋକଙ୍କର ମୃଦୁ ହୋଇଥିଲା । ଦିନକୁ ପ୍ରାୟ ୧୪୦-୨୦୦ ମୃତ ଶାରାର ମଶିକୁ ଯାଉଥିଲା । ଉତ୍ତର ପଣ୍ଡିତ ଭାରତରେ ମୋଟ ଜନସଂଖ୍ୟାର ୪.୪%-୭% ମୃଦୁବରଣ କରିଥିଲେ । ଦକ୍ଷିଣ ପୂର୍ବରେ ଏହି ପୁଁ ଟିକି ବିଳମ୍ବରେ ପହଞ୍ଚିଥିଲା । ଏଠାରେ ୧.୪%-୩% ମୃଦୁବରଣ କରିଥିଲେ । ବ୍ରିଟିଶ ସରକାର ସେହି ସମୟରେ ସେଭଳି କିଛି ପଦମେପ ନେଇ ନ ଥିଲେ । ତେଣୁ ଲୋକଙ୍କ ମନରେ ଅସନ୍ତୋଷ ବୃଦ୍ଧି ପାଇଥିଲା । ଏହି ମହାମାରୀରେ ଭାରତରେ ମଧ୍ୟ ଯୁଦ୍ଧପିତ୍ତ ଅଧିକ ଆକ୍ରାନ୍ତ ହୋଇଥିଲେ । ମହାମାରୀ ସହ ସେତେବେଳେ ମୌର୍ଯ୍ୟୀମୀ ଆଗମନରେ ବି ବହୁତ ବିଳମ୍ବ ହୋଇଥିଲା । ତେଣୁ ଫର୍ମାଲ ହାନି ହୋଇ ଲୋକମାନେ ଅନାହାରର ଶିକାର ହୋଇ ମୃଦୁବରଣ କରିଥିଲେ । ପ୍ରସିଦ୍ଧ ହିମୀ ଲେଖକ ମୂର୍ଯ୍ୟକାନ୍ତ ତ୍ରିପାଠୀ ମଧ୍ୟ ସ୍ବା ଓ ପରିବାରର ଅନେକ ସଦସ୍ୟଙ୍କୁ ହରାଇଥିଲେ । ଏହି ଝୁଖେଦ ଅନୁଭୂତି ସମ୍ପର୍କରେ ସେ ଲେଖିଥିଲେ ଯେ, ଗାଜାନଗା ସେତେବେଳେ ମୃତ ଶାରାରରେ ଭର୍ତ୍ତ ହୋଇଯାଉଥିଲା । ଶବସବୁ ଗଦା ଗଦା ହୋଇ ପଡ଼ି ରହୁଥିଲା । କାରଣ ଦାହ ସଂକଳନ ପାଇଁ କାଠ ନ ଥିଲା ।

କରିବା କାଠିକର ପାଠ ହେଉ ଯାଇଥିଲା । ଏଥୁରେ
ସାଧାରଣତଃ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ପୂସପୁସ୍ତରେ ପାଶି ଜମି
ଅନ୍ତର୍ଗାନ ଅଭାବରେ ମୃତ୍ୟୁବରଣ କରୁଥିଲେ ।
ଏମିତି ପ୍ରତିରେ ଏହା ଏତେ ଶୀଘ୍ର ବ୍ୟାପୁଥିଲା
ଯେ, ତାକୁ କାବୁ କରିବା ସମ୍ଭବ ହେଉ ନ ଥିଲା ।
ଏହି ମହାମାରୀ ପାଇଁ ନା ଥିଲା କିଛି ସଠିକ୍ ଔଷଧ
ନା ଥିଲା କୌଣସି ଭ୍ୟାଙ୍କିନ୍ । ତେଣୁ କେବଳ ସତର୍କ
ରହିବା ସହ ସାଧାରଣତା ଅବଳମ୍ବନ କରିବା ହେଲା
ଥିଲା ଏକମାତ୍ର ପଦ୍ମା । ମାତ୍ର ପିଣ୍ଡିବା ସହ ହାତ
ମିଳାଇବାଠାରୁ ନିର୍ବୁଦ୍ଧ ଚନ୍ଦ୍ରବାକୁ କୁହାଯାଉଥିଲା ।
ସ୍କୁଲ, ଥୁଏଟର, ରଚି, ବଜାର ଆଦି ବନ୍ଦ
କରାଯାଇଥିଲା । ଲୋକଙ୍କୁ ଘରେ ରହିବାକୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ
ଦିଆଯାଇଥିଲା । ନ୍ୟାଶାନାଳ ଆର୍ଦ୍ରାଇତ୍ତର ମିଳିଥିବା
ତଥ୍ୟ ମୁତ୍ତାବକ, ଏହି ଜନପୁସ୍ତଙ୍ଗ ଏକ ବର୍ଷରେ
ଦୁଇଟି ଅଳଗା ଅଳଗା ଫେଜରେ ପୃଥ୍ବୀର ବିଭିନ୍ନ
ପ୍ଲାନରେ ଆକ୍ରାନ୍ତ କରିଥିଲା । ପ୍ରଥମ ଫେଜରେ ଦେଇ
ଦିନର କ୍ଷର ହେଉଥିଲା । ସେ ପୁଣି ଦିନା କାଶ, ହିଙ୍କ
ଲକ୍ଷଣରେ । ପାତିତ ବ୍ୟକ୍ତି ରୋଗରୁ ଉପଶମ
ପାଇବା ପରେ ପୁଣି ଥରେ ଏହି ରୋଗରେ ଆକ୍ରାନ୍ତ
ହେଉଥିଲେ । ଦ୍ଵିତୀୟ ଫେଜରେ ରୋଗଙ୍କ ଅବସ୍ଥା
ଏତେ ଖରାପ ହୋଇଯାଉଥିଲା ଯେ, ସେମାନଙ୍କୁ
ବଞ୍ଚାଇବାର କୌଣସି ଆଶା ରହୁ ନ ଥିଲା । ଆଉ
ସଙ୍କ୍ରମଣ ଦ୍ଵାରା ଗତିରେ ବ୍ୟାପିବାରେ ଲାଗିଥିଲା ।
୧୯୧୮ ଶେଷ ଆତ୍ମକ ଏହି ରୋଗ ଦ୍ଵିତୀୟ ଥର
ଲେଉଛି ଥିଲା । ଏଥୁରେ ଅନେକ ପାତିତଙ୍କଠାରେ
ପ୍ରଥମ ଲକ୍ଷଣ ଦେଖାଦେବାର କିଛି ଯନ୍ତ୍ରା ତଥା ଦିନ
କେଇଟା ମଧ୍ୟରେ ଲୋକେ ମୃତ୍ୟୁବରଣ କରୁଥିଲେ ।
ପ୍ରଥମ ବିଶ୍ଵ ଯୁଦ୍ଧରେ ହୋଇଥିବା ମୃତ୍ୟୁଠାରୁ
ଏଥୁରେ ହୋଇଥିବା ମୃତ୍ୟୁ ସଂଖ୍ୟା ୪୮୩ ଅଧିକ
ଥିଲା । ଜାପାନରେ ୨୬୧ ମିଲିଯନ ଆକ୍ରାନ୍ତ ଓ ପ୍ରାୟ
୩୯୦,୦୦୦ ମୃତ୍ୟୁବରଣ କରିଥିଲେ । ଜରାନ,
ଇଣ୍ଡିଆନେଇଆ, ବ୍ରାଜିଲ, ଘାନାରେ ବି ଆକ୍ରାନ୍ତ
ଓ ମୃତ୍ୟୁ ସଂଖ୍ୟା ଦେଖି ଅଧିକ ଥିଲା । ଖାସ କରି

ପୁରସ୍ତି ଏହି ମୂରେ ଅଧିକ ଆକ୍ରାନ୍ତ ହୋଇଥିଲେ ।
 ଅଞ୍ଚିମ ପର୍ଯ୍ୟାୟ- ୧୯୧୯ର ଶ୍ରୀଷ୍ଠରତ୍ତୁ
 ସମୟରେ ଏହି ମହାମାରୀ ଅଞ୍ଚିମ ପର୍ଯ୍ୟାୟରେ
 ପହଞ୍ଚିଥିଲା । ସେତେବେଳେ ଅବଶିଷ୍ଟ ଆକ୍ରାନ୍ତଙ୍କର
 ମୃତ୍ୟୁ ହୋଇଥିଲା । ଅନେକଙ୍ଗଠାରେ ତ ଉଚ୍ଛ୍ଵାସ
 ଜନମୂର୍ଖଙ୍କାଙ୍କ ସାମ୍ନା କରିବାକୁ ଜମ୍ଯନ ପାଞ୍ଚାର
 ଦିକ୍ଷିତି ହୋଇଯାଇଥିଲା । -ଶିବାନୀ

ଗ୍ରାମେହିଷ୍ଟୀ

ଦେଖିଲାରୁ ଫେରିବା ଦିନରୁ ଦଶଦିନ ହେବ
ଆଉର ହାଉସରେ ଅଛି ଆମ ଗରର
ଆଉର ହାଉସରେ । ମୋ ସାବ ସାମୁଲ
ପରାକ୍ଷା ପାଇଁ ଯାଇଛି, ହେଲେ ରିପୋର୍ଟ
ଆସିନି ।

ଜୀବନରେ ଏମିତି ସମୟ କେବେ
ଆସିବ, ମୁଁ ସ୍ଵପ୍ନରେ ସୁନ୍ଦର ଭାବି ନ ଥିଲା
ଯେଉଁ ଘରକୁ ମୁଁ ସବୁଠାରୁ ଯଦ୍ବର ସହ
ଡିଆରି କରିଥିଲା, ଲଙ୍ଘେରିଆର ଡିଜାଇନରେ
ଲକ୍ଷ ଲକ୍ଷ ରଙ୍ଗା ଖର୍ଚ୍ଚ କରିଥିଲା, ସେଠାରେ
ନ ରହି ମୁଁ ରହୁଛି ଅତି ମାପୁଳି ଭାବେ ଡିଆରି
କରିଥିବା ଆଉର ହାଉସରେ । ମୁଁରେ
ମାଞ୍ଚ ପିଛି ଆସି କାକର ଗୋକାଟା ଖାରବା
ଦେଇଯାଉଛି । ଅବଶ୍ୟ ମୋ ସ୍ବା' ପ୍ରତିଦିନ
ଦୁଇ ତିନିଥିର ଆସି ମୋର ଭଲମନ୍ଦ ଦୁଇ
ଯାଉଛି । ପିଲାମାନେ ଦୂରରେ ଠିଆ ହୋଇ
ମୋ ସହିତ କଥା ହେଉଛନ୍ତି । ଏମିତି ଦୁଇଁ
ଯେ, ମୋ ସ୍ବା' ଓ ପିଲାଙ୍କର ମୋ ପାଖକୁ
ଆସିବାକୁ ଜ୍ଞାନ ନାହିଁ । ଅସଲରେ ମୁଁ ହିଁ
ସେମାନଙ୍କୁ ବାରଣ କରିଛି ।

ସରକାର ଯୋଗଶା କରିଛନ୍ତି, ଆପଣାର
ଲୋକଙ୍କୁ ଦୂରେ ରହିଲେ ହେଲେ ଏଡ଼ାଇ ହେବ
ସଂକ୍ରମଣର ସମ୍ବନ୍ଧାବ୍ଦୀକା । କିନ୍ତୁ କିମ୍ବା କିମ୍ବା,
ଆପଣାର ଲୋକଙ୍କୁ ଦୂରେ ରହିବା ହେଲେ
ରୋଗରୁ ଅଧିକ ଯନ୍ତ୍ରଣାଦାୟକ ।

ଅବଶ୍ୟ ହୋମ କ୍ଷାରାଞ୍ଜନରେ
ମୋତେ ବେଶି କିଛି ଅସୁଧା ହେଉନି । ଆଉର
ଆଉର ହାଉସରେ ତିରିଥିଛି । ମୋବାଇଲରେ
ଫୋର ଜିବା ଅଛି ଓ ଘର ମଗେଇ ଅଣିଛି
ମୋର ପ୍ରିୟ ଲେଖକଙ୍କର ଅନେକ ଅପଢା
ବହି । କ୍ଷାରାଞ୍ଜନରେ ମୋ ପାଇଁ ସବୁଠାରୁ
ଅଧିକ ସୁଧା ଥିଲା ନିର୍ଜନରେ ଅନେକ ସମୟ
ଯାଏ ଝରଣା ସହିତ ଫୋନରେ
ଗପିବା । ଘରେ ରହିଥିଲେ ସ୍ବା'ର ସଦେହା
ଆଖିରେ ଧରାପଡ଼ିବାର ଯେଉଁ ଭୟ ଆଖାତା
ତାହା ଏଠାରେ ଆଦୋ ନାହିଁ ।

ଆଜି ଆମ ରାଜ୍ୟରେ ଜଣେ ମାତ୍ର
କରୋନା ପକ୍ଷିତ୍ର ବାହାରି ଥିବାର ଖବର
ଚିତ୍ରରେ ପ୍ରାସାରିତ ହେଲା । ମୁଁ ଚିକେ ଚମକି
ପଡ଼ିଲା । କିନ୍ତୁ ପର ମୁଁରୁର୍ଭରେ ପୁଣି ସାଭାବିକ
ହୋଇଗଲି । କାରଣ ଗତ ଦଶଦିନ ହେବ

ମୋ ମନ ଭିତରେ ଏମିତି ଅନେକ ଆଶଙ୍କା
ଉଠିଛି ଓ ତାହା ପୁଣି ଅମୂଳକ ପ୍ରମାଣ
ହୋଇଛି । ଚିତ୍ତ ବନ୍ଦ କରି ଝରଣାକୁ ଫୋନ୍
ଲଗେଇ ମୁଁ ଗପରେ ମାତିଗଲି । ଝରଣା
ସ୍ବାମୀ ବାହାରେ ଅଛି । ତେଣୁ ଆମ ପ୍ରେମ
ଏବେ ମଧ୍ୟ ଜମୁଛି ।

ବାହାରେ ପୋଲିସ୍ ଗାଡ଼ି ଓ
ଆମୁଲାନ୍ଧର ମିଳିତ ସାଇରନ୍ମରେ କାନ୍
ଅତତା ପଡ଼ିଯାଉଛି । ଫୋନ୍ ଟିକରେ ଶୁଣି
ହେଉଛି । ଭାବି ବିରକ୍ତ ଲାଗୁଛି ।

ହଠାତ ଦିଗ୍ବିନ୍ଦୁ ଯାକ ଗାଡ଼ି ଆସି ଠିଆ
ହୋଇଗଲା ଆମ ଗେର ସାମନାରେ । ମୋ
ଛାତି ଉତ୍ତରଣ ଦାଉଁଦାଉଁ ହୋଇଗଲା । ବାସ
ତା'ପରେ ମୁଁ ହୋଇ ଯାଇଥିଲି ରାଜ୍ୟର
ହର୍ଷ ଖବର । ଏକଟାଳିଶ ନମ୍ବର କରୋନା
ପକ୍ଷିତ୍ର । ମୋତେ ନିଆଗଲା ସ୍ବେଶାଲ
କରୋନା ହସ୍ତିଗାଲକୁ ।

ମୋର ଗତ ପନ୍ଦରଦିନର ଜିହ୍ଵାସ
ଆଉ ମୋର ହୋଇ ନ ଥିଲା । ତାହା
ହୋଇଯାଇଥିଲା ସମାଜର । ଗତ
ପନ୍ଦରଦିନର ମୋ ଗ୍ରାଭେଲ ହିଷ୍ଟା
ହୋଇଯାଇଥିଲା ସମୟକର ଆଗ୍ରହ ମୁଖ୍ୟ
ବିଷୟ ଏବଂ ପୋଲିସ୍ ଓ କୋଡ଼ିତ୍ର ଆକ୍ରମିତ
ପୋର୍ଜଙ୍କ ପାଇଁ ଜାଣିବା ଯୋଗ୍ୟ ସବୁଠାରୁ
ଗୁରୁତ୍ବପୂର୍ଣ୍ଣ ସୂଚନା ।

ମୁଁ ଗୋଟିଗୋଟି ପରି ପ୍ରତ୍ୟେକ
ଦିନର ବିବରଣୀ ବର୍ଣ୍ଣନା କରୁଥିଲା । କିନ୍ତୁ
ଅନ୍ତିମ ଯାଉଥିଲି ଉତ୍ତର ତାରିଖ ପାଖରେ,
ଯେଉଁଦିନ ମୁଁ ଦିଲାରୁ ଆସି ଓଡ଼ିଶାରେ
ପହଞ୍ଚିଲା । କିନ୍ତୁ ପୋଲିସ୍ କେଉଁଠାରେ
ପାଇଲା ଯେ, ସେଦିନ ସନ୍ଧାନ ବେଳେ ହେଲେ
ମୁଁ ଘରେ ପହଞ୍ଚିଥିଲା । ତେଣୁ ଦିନ ଦଶଗାରୁ
ତାରିଖ ଯାଏ ମୁଁ କେଉଁଠାରେ ଥିଲା, ତାହା ଥିଲା
ସେମାନଙ୍କର ଆଗ୍ରହ ମୁଖ୍ୟ ବିଷୟ ।

ହେଲେ ସେଇ କେତେଯଥାକୁ ମୁଁ ଜମା ବି
କହିବାକୁ ଚାହୁଁନ ଥିଲା । କିନ୍ତୁ ସେମାନେ ଥିଲେ
ନାହେତ୍ବିବା । କାରଣ ଥିଲା ଦେଶର ସାର୍ଥ ଓ
କରୋନାଠାରୁ ଅଧିକ ରୋତକ ଘଟଣା ।

ମୁଁ ଆଉ ସାଧାରଣ ମଣିଷ ହୋଇ ନ ଥିଲି,
ହୋଇଯାଇଥିଲି କେବଳ କରୋନା ପକ୍ଷିତ୍ର ।

ବିଚିତ୍ର ବିଶ୍ୱାଳ

ସଂପାର ପ୍ଲାଯିଭ ନିର୍ଭର କରୁଥିଲା । କ'ଣ
କରିବି ମୁଁ ? ମୋ ପାଇଁ କରୋନା ଭୂତାଣ୍ଟାରୁ
ଅଧିକ ବିପଞ୍ଚନକ ଥିଲା ମୋ ଗ୍ରାଭେଲ ହିଷ୍ଟା ।
ଆଉ ଥରେ ଝରଣା ପାଖକୁ ଯିବା କଥା
ଶୁଣିଲେ, ମୋ ସ୍ବା' ଘର ଛାଡ଼ି ଚାଲିଯିବ ବୋଲି
ଧମକ ଦେଇଥିଲା ଓ ଶେଷଥର ପାଇଁ ଆମ
ଭିତରେ ଗୋଟେ ବୁଝାମଣା ହୋଇଥିଲା ।
ତେଣୁ କେମିତି କହିବି ମୁଁ ସେକଥା ! କାରଣ
କରୋନା ପକ୍ଷିତ୍ର ବ୍ୟକ୍ତିର ଗ୍ରାଭେଲ ହିଷ୍ଟା
ଜମାରୁ ବି ଗୋପନୀୟ ହୋଇ ରହିବା ବିଷୟ
ନ ଥିଲା ।

ଅନ୍ୟପଟେ ଝରଣାର ନିରାପଦା ଓ
ତା'ର ସ୍ବାଧ୍ୟ ବି ମୋ ଆଗରେ ଗୋଟେ
ଆସନ ହୋଇ ଠିଆ ହୋଇଥିଲା । ମୁଁ
ସାର୍ଥପର ହୋଇପାରୁ ନ ଥିଲା । ପୋଲିସ୍ ଓ ଆକ୍ରମ
ପୋର୍ଜଙ୍କ ସଦେହାନେ ରୁଷ ହେବାକୁ
ଆରମ୍ଭ କରୁଥିଲେ । ମୋ ମୋବାଇଲରେ
ମୋ ସ୍ବାର ଓ ଝରଣାର ଘନଘନ କଲୁ
ଆସୁଥିଲା । ମୁଁ ମୋବାଇଲ ସ୍ଵର୍ଗ ଅଣ୍ଟ
କରିଦେଲି ।

ଶେଷରେ ଘରଣାକୁ ଗୋପନୀୟ
ରଖିବାକୁ ଅନୁରୋଧ କରି ସେମାନଙ୍କ
ଆଗରେ ମୁଁ କହିଦେଲି ସବୁ ସତକଥା ।
ତତ୍କଷଣାତ ଆକ୍ରମ ପୋର୍ଜଙ୍କ ଦଳଙ୍କ ଗୋଟିଏ
ଗାଡ଼ି ଛୁଟିଗଲା । ଝରଣାର ଘର ଦିଗରେ ।
ଜଣେ ପୋଲିସ୍ ବାଲା ମୋତେ ଏମିତି
ଅଣ୍ଟିକା ଦୃଷ୍ଟିର ଚାହିଁଲା, ଯେମିତି ଆମେ
ଉଳଗ୍ଦ ହୋଇ ଶୋଇଥିଲୁ ତା' ସାମାରେ ।

ପୋଲିସ୍ ବାଲା କେବେ ସତ୍ତ୍ୱରେ
ହେଲେଣି ନା ହେବେ ! ଏମିତି ମମଲାଦାର
ଖବରକୁ କ'ଣ ଛାଡ଼ିପାରନ୍ତି ମେଡ଼ିଆ ବାଲା !

ପରଦିନ ମୋ ଗ୍ରାଭେଲ ହିଷ୍ଟା
ହୋଇଯାଇଥିଲା ପୁଷ୍ଟ ଖବର । ଲକ୍ଷ
ଭାଉନରେ ଥିବା ଲୋକମାନଙ୍କ ପାଇଁ
କରୋନାଠାରୁ ଅଧିକ ରୋତକ ଘଟଣା ।

ମୁଁ ଆଉ ସାଧାରଣ ମଣିଷ ହୋଇ ନ ଥିଲି,

ହୋଇଯାଇଥିଲି କେବଳ କରୋନା ପକ୍ଷିତ୍ର ।

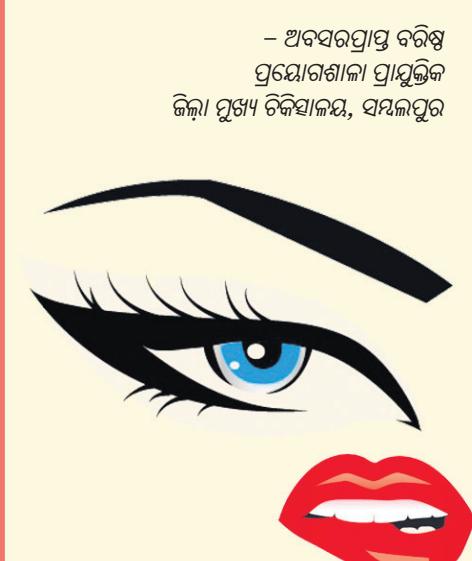
- ତିରଙ୍ଗ, ତିରଣ, ଜଗତ୍ସିଂହପୁର

ଅତୀତ

- ସୁବାସ ରମ୍ବ ମୁହୂଳି

ଅତୀତା ବତ ଅମାନିଆ
ହାତ ଧରି ବାଟ କଢ଼େଇ ନିଏ ତା' ଆତକୁ
କାଳେ ମୁଁ ତାକୁ ଭୁଲିଯିବ
ବର୍ତ୍ତମାନ ସାଥରେ
ହେଲେ,
ତା'ର ଧାରଣା ଭୁଲ ବୋଲି
ମୁଁ ପ୍ରମାଣ କରି ପାରେନା
ଭାବେ,
ବର୍ତ୍ତମାନ ଯେ ତା'ର
ପଡ଼ୋଶୀ କି ପ୍ରତିବେଶୀ ବୁଝେ
ତା'ର ଜନ୍ମକଳା ଛୁଆ ॥

- ଅବସରପ୍ରାସ୍ ବରିଷ୍ଟ
ପ୍ରୟୋଗଶାଳା ପ୍ରାୟୁକ୍ତିକ
ଜିଲ୍ଲା ପୁଷ୍ଟ ଚିକିତ୍ସାଳୟ,
ସମ୍ବଲପୁର

ପ୍ରତିଶ୍ରୁତି

- କେଳି ଦିଂ ତୋଳ

ସେଗା ତମ ରାଶ ଥିଲା ନା'
କୋଉ ପିଲ୍ଲର ସଂଲାପ ।
ଆଜି ବେ ମନିଷ ଅଛି,
ତମେ ବି ଅଛ,
ମୁଁ ବି ଅଛ,
ହେଲେ ସେ ପ୍ରତିଶ୍ରୁତି କୋଉଠି ?
ହେଜିଗଲା ନା'
କୋଉଠି ପେତି ଦେଲ
ଏ ସମାଜର ଭୟରେ
କି ମୋ ଗରିବା ପଣରେ ।

- କାନ୍ଦିଲ, ବଜୋମୁଣ୍ଡା, ବଲାଙ୍ଗୀର

ପ୍ରେପ

- ସିଦ୍ଧେଶ୍ୱର ତ୍ରିପାଠୀ

ଯିଏ ଦିନ

ସାତଙ୍କର ସାଥ ହେବାକୁ
କଥା ଦେଇବେଳେ ସମୟ ସାଥରେ
ତା' ସହିତ
ଜୀବନ କାଳ ଭିତରେ
ଆଉ ଥରେ ଦେଖା ହେବାର
ସମ୍ବନ୍ଧା ବି
ବନ୍ଧୁତ କମ ହୋଇଯାଏ ।

- ଖୋଜି

ଦେବାଶିଷ

ପ୍ରଶାଂସା ଅନ୍ତରାଳ..

ବେ କ୍ୟାନ୍ତିନାଙ୍କ ପୁଣ୍ୟରେ ଜଣକର ପ୍ରଶଂସା ଶୁଣିବାକୁ ମିଳିଛି। ସେ କିଏ ଜାଣନ୍ତି ? ଅକ୍ଷୟ କୁମାର । ଏହି ଯୋଡ଼ିକୁ ରିଲିଞ୍ଚ ଅପେକ୍ଷାରେ ଥିବା ହିମୀ ସିନ୍ଦେମା ‘ସ୍ଵାର୍ଯ୍ୟବଂଶୀ’ରେ ଦେଖୁବାକୁ ମିଳିବ । ଯେହେତୁ ଏବେ କରୋନା ପାଇଁ କେବଳ ଫିଲ୍ମ ଶୁଣ୍ଟି ନୁହେଁ, ରିଲିଞ୍ଚ ମଧ୍ୟ ବନ୍ଦ ରହିଛି, ତେଣୁ ଏହି ସିନ୍ଦେମାଟି କେବେ ପରଦା ଉପରକୁ ଆସିବ ସେ ନେଇ ଅନିଷ୍ଟିତତା ଲାଗି ରହିଛି । ଫିଲ୍ମଟି ଚଳିତବର୍ଷ ମାର୍କ ୨୪ରେ ରିଲିଜ ହୋଇଥାଆନ୍ତା । ଏ ନେଇ କ୍ୟାନ୍ତିନା କହନ୍ତି, ‘ଲକଭାଉନ ପାଇଁ ଆମ ସିନ୍ଦେମାଟି ରିଲିଜ ହୋଇପାରି ନାହିଁ । ଏଥୁରେ କେବଳ ପୁଣ୍ୟ କିମ୍ବା ଅକ୍ଷୟ ନୁହେଁ ଏହି ସିନ୍ଦେମାରେ ଅଭିନୟ କରିଥିବା ସମୟ କଳାକାର ନିଜର ସଫଳତାକୁ ନେଇ ବେଶ ଆଶାବାଦୀ ଅଛନ୍ତି । ଏହା ବ୍ୟାପିକାତ ଅକ୍ଷୟଙ୍କ ପରି ଅଭିନେତାଙ୍କ ସହ ଆକ୍ତିକୁ କରିବାର ମଜା ହିଁ ନିଆରା । କେବଳ ଶୁଣ୍ଟି ସମାଯରେ ନୁହେଁ, ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ଜୀବନରେ ସେ ଜଣେ ଭଲ ମଣିଷ । ତାଙ୍କର ସହ୍ୟୋଗ ମନୋବ୍ରତ ମୋତେ ଅଧିକ ପ୍ରଭାବିତ କରିଛି ।’ ଅକ୍ଷୟ କୁମାର-କ୍ୟାନ୍ତିନା କେପ ଅଭିନୀତ ‘ସ୍ଵାର୍ଯ୍ୟବଂଶୀ’ର ନିର୍ଦ୍ଦେଶନା ଦେଇଛନ୍ତି ରୋହିଛି ସେଇତି ।

କ୍ୟାଟ୍ରିନ୍଱ା

ତ୍ୟାଳେଞ୍ଜୀ ଦେବ ଦେବାଶିଷ

ଆମ ରାଜ୍ୟର ଅନ୍ୟତମ ନାମୀ ସ୍ଥାନତା
ସଂଗ୍ରାମୀ ହେଉଛନ୍ତି ଶହୀଦ ରମ୍ଭ ସର୍ବାର ।
ତାଙ୍କ ଜୀବନର ବାରତ୍ତ ଗାଆକୁ ସିନେମାରେ
ସଜାଇଛନ୍ତି ନବାଗତ ପ୍ର୍ୟୋଜକ ଡା. ବିଶ୍ଵାନାଥ
ପଚନାୟକ । ଚିତ୍ରର ଶାଳରେ ରହିଛି 'ଶହୀଦ
ରମ୍ଭ ସର୍ବାର । ଏପରି ଏକ ସାତିହାସିକ କାହାଣୀକୁ
ସଂଲାପର ବୃପ୍ତ ଦେଇଛନ୍ତି ଆଗଧାତିର
ସଂଲାପକାର ଡ. ରଜନୀ ରଞ୍ଜନ ।

ପିଲ୍ଲର ଚାଇଟଳ ଭୂମିକାରେ ଅଭିନୟ କରିଛନ୍ତି
ଦେବାଶିଷ ପାତ୍ର । ‘ଏହି ଭୂମିକା ଆବୃତ୍ତି
କ୍ୟାରିଯାରରେ ମୋ ପାଇଁ ଏକ ଚ୍ୟାଲେଞ୍ଜ
ପରି ଥିଲା । ମୋତେ ଦିଆଯାଇଥିବା ଦାଯିତ୍ବ ଦ୍ଵାରା
ଭୁଲାଇଛି, ବାକିବୁ ଦର୍ଶକଙ୍କ ଉପରେ ନିର୍ଭର
କରେ ବୋଲି କହୁନ୍ତି ଦେବାଶିଷ । ଏହି ପିଲ୍ଲରେ
ତାଙ୍କ ସହ ନାଯିକା ଭୂମିକାରେ ଅବତର୍ଣ୍ଣହୋଇଛନ୍ତି
କାବ୍ୟା । ଏମାନଙ୍କ ବ୍ୟାପାତ ଜିନା, ଚିକିତ୍ସା, ରଦ୍ଦ

ସନ୍ଦେଶ, ପିଣ୍ଡ ନୟ, ଆକ୍ଷୟ ବହୁଆ, ସୁଧାକର
ବସନ୍ତ ଏବଂ ରାଜାବ ମହାତ୍ମି ଅଭିନୟ କରିଛନ୍ତି।
ଅରୁଣ ମନ୍ତ୍ରୀ, ବିଜୟ ମଲ୍ଲ ଏବଂ ରଞ୍ଜନ ଦାଶଙ୍କ
ରଚିତ ଗାନ୍ଧୁତ୍ତମ୍ଭ ସ୍ଵର ଦେଇଛନ୍ତି ବିକାଶ ଶୁକ୍ଳା ।
ଅପରାପକରେ ପିଲ୍ଲାର ସଫଳତାକୁ ନେଇ ଦେଖ
ଆଶା ବାନ୍ଧିଛନ୍ତି ଏହାର ନିର୍ଦ୍ଦେଶକ ରାଜାବ ମହାତ୍ମି ।
ତେବେ ପିଲ୍ଲାର ଦର୍ଶକଙ୍କୁ କେତେ ପ୍ରଭାବିତ କରୁଛି,
ତାହା ରାଜି ପରେ ହଁ ଜଣାପଡ଼ିବ ।

କବିତା ଲେଖୁଛନ୍ତି ସାରା

କ୍ଷାତ୍ରନ୍ତ ସମୟରେ ସାରା ଅଳ୍ପ ଖାଣ୍ଡିକ ଶାକ କରୁଛନ୍ତି ? ନିଶ୍ଚଯ ତ ଘରେ ହିଁ ଥିବେ । ତେଣୁ ବସିବାଠାରୁ କାଶିବା ଭଲ ପରି ସେ ଏକ କାମରେ ନିଜକୁ ବ୍ୟସ୍ତ ରଖୁଛନ୍ତି । ତାହା ହେଲା କବିତା ଲୋକାବା । କିନ୍ତୁ ସମାଜ ଭାବିବା ପରେ ସେ ନିଜର ମନର ପରିଭାଷାକୁ କବିତା ଆକାରରେ ପ୍ରକାଶ କରୁଛନ୍ତି । ‘କୌଣସି ବିଷୟରେ ଭାବିବା ପରେ ତାକୁ ମୋର ଡାଉନ୍ କରିବା ମୋର ଏକ ଅଭ୍ୟାସ । ଏବେ ତ କିନ୍ତୁ

କାମ ନାହିଁ । କରୋନା ପାଇଁ ଶୁଣି ବଦ ରହିଛି
ତେଣୁ ଘରେ ବସିବା ଅପେକ୍ଷା ଭଲ ଭଲ
ବିଷୟକୁ ନେଇ କବିତା ଲେଖୁଛି । ତା' ସହ ଦେ
ମନକୁ କଷି ଷ୍ଟେରି ଆଳାଇଯା ମଧ୍ୟ ଆସିଛି । ତାଙ୍କ
ମଧ୍ୟ ଲେଖୁ ରଖୁଛି ବୋଲି କହିଛନ୍ତି ଯାରା । ଜୀବ
କଥା ହେଲା । ଏହି କବିତା ପଡ଼ି ତାଙ୍କର ଜଣେ
ପ୍ରଶଂସକ ପାଇଁ ଯାଇଛନ୍ତି 'ଧର୍ମକ' ରୁ ବିଳିଦ୍ଵାରା
କ୍ୟାରିଷ୍ଟର ଆରମ୍ଭ କରିଥିବା ଲଜ୍ଜାମୁଖ କରିଛା ।

କାନ୍ଦା ଏଣ୍ଡର୍‌ମ୍ୟୁନିଷନ୍

ପିଲ୍ଲରେ ଶାହରୁଖଙ୍କ ଅପୋକିତିରେ ଜଣେ
ନବାଗତାଙ୍କ ବ୍ରେ ମିଳିଥିଲା । କେବଳ ସେତକ
ମୁହଁ, ପ୍ରଥମ ସିନେମାରୁ ହିଁ ନିଜର ଅଭିନ୍ୟା
ଦକ୍ଷତା ଦେଖାଇବାରେ ସମ୍ମା ହୋଇଥିଲେ
ଏହି ନାଯିକା । ତାଙ୍କର ପରିଚୟ ଦେବା କେବଳ
ବାହୁଦ୍ୟ ମାତ୍ର । ହିଁ ସେ ହେଲେ ଅନୁଷ୍ଠା ଶର୍ମା ।
ମଡ଼େଲିଂ ମୁଖୀଆରୁ ସେ ପାଦ ଦେଇଥିଲେ
ବିଲ୍ଲିଉପରେ । ୧୦୦୭ରେ ତାଙ୍କର ଆରମ୍ଭ

ହୋଇଥିଲା ବଡ଼ ପରଦା କ୍ୟାରିଯତର । ଜନ
ମଧ୍ୟରେ ୧୩ବର୍ଷ ବିଗଳାଶି । ଆଉ ଏହା
ଭିତରେ ସେ ବେଶ କେତେଟି ସିନ୍ନେମାରେ
ଅଭିନ୍ୟ କରିବା ସହ ନିଜକୁ ଜୀବନ୍ମଧ୍ୟରେ
ଭାବରେ ପରିଚିତ କରାଇପାଇଛିନ୍ତି ।
ଏ ନେଇ ଅନୁଷ୍ଠା କହୁଛି, ‘ଦେଖୁ ଦେଖୁ
୧୩ବର୍ଷ ବିଟି ଗଲାଶି । ଯା ଭିତରେ ଅନେକ
ମଧ୍ୟର ଏବଂ ଦୁଃଖର ଦୃଢ଼ି ମନରେ ସାଇତି
ହୋଇ ରହିଛି । ଜିନିଭିନ୍ନ ଭୂକୀର୍ତ୍ତାରେ
ଅଭିନ୍ୟ କରିବାକ ଚଣ୍ଡ ଜାରି ରହିବ ।’

କାହାକୁ ତରକି ଶାହରୁଖ

ଦିନ ଥୁଲା ବଳିଉଡ଼ରେ ଶାହରୂପ ରାଜୁ
କରୁଥିଲେ । ହେଲେ ତାଙ୍କୁ ଗୋଟିଏ ଜିନିଷ
ଭାରି ଭୟ ଲାଗେ । ତାହା କ'ଣ ଜାଣନ୍ତି ?
ଘୋଡ଼ା ଚଢ଼ିବା । ତଥାପି ମନରେ ଶିଙ୍କା-
ଆଶଙ୍କା ଉପରେ ସେ ସନ୍ତୋଷ ଶିବନଙ୍କ
ନିର୍ଦ୍ଦେଶିତ 'ଅଶୋକାରେ ଘୋଡ଼ା ଚଢ଼ିଥୁବାର
ଦେଖିବାକୁ ମିଳିଥିଲା । 'ଘୋଡ଼ା
ଦେଖିବାକୁ

ଟିକେ ଭୟ ଥିଲା । ହେଲେ
 ‘ଆଶୋକ’ର ଶୁଣି ସମୟରେ ତାହା
 କେତୋକାଂଶରେ ଦୂର ହୋଇଥିଲା ।
 କିନ୍ତୁ ଯୋଡ଼ା ଚଢ଼ିବା ପରେ ମୋର
 ବ୍ୟାକ ପେନ୍ ସମସ୍ୟା ଆରମ୍ଭ
 ହୋଇଥିଲା । ସେଥିପାଇଁ ଯୋଡ଼ା
 ଚଢ଼ାକୁ ନେଇ ଗୋ ମନରେ
 ଏବେ ମଧ୍ୟ ଭୟ ରହିଛି ବୋଲି
 କହନ୍ତି ଶାହରୂପୀ ।

ଶାହରୁଖ

ସୁଟ୍ଟିର ବ୍ୟସ୍ତତା ଭିତରେ ଅଭିନେତ୍ରୀ ଅଭିନେତାମାନେ ନିଜ ପସନ୍ଦର ରୋଷେଇ କରି ଘରେ ଖାଇବେ ଏକଥା ପ୍ରାୟତଃ ଭୁଲିଯାଇଥାନ୍ତି, କିନ୍ତୁ ଲକତାଉନ୍ତି ଏବେ ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଆଶି ଦେଇଛି ଏହି ସୁଯୋଗା ଘରେ ପର୍ଯ୍ୟାୟ ସମୟ ତ ମିଳୁଛି, ଏପଣେ ବାହାରୁ ମଗାଇ ଖାଇବା ବି ବନ୍ଦା ତେଣୁ ନିଜ ପସନ୍ଦର ହେଉ କି ଘର ଲୋକଙ୍କ ପସନ୍ଦର ହେଉ ନିଜେ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରି ଖୁଆଇବାର ଆନନ୍ଦ ନେଇଛନ୍ତି ଅଧିକାଂଶା ଆଗରୁ ରୋଷେଇ ଘର ସହିତ ବେଶି ସମ୍ପର୍କ ନ ଥିବା ଅଭିନେତ୍ରୀ ଅଭିନେତାମାନଙ୍କର ଦିନର କିନ୍ତୁ ସମୟ ନିହାତି କିନ୍ତୁ ରୋଷେଇ ଘରୋ ତେବେ ଏହି ସମୟରେ କିଏ କ'ଣ ଶିଖିଛନ୍ତି ନୁଆ ରୋଷେଇ, ସେ ସମ୍ପର୍କରେ-

ଅନୁଭା

ନମ୍ରତା

ରୋଷେଇ ଘରେ ସେଲିବ୍ରିଟି

ଉଲା ରୋଷେଇ ଟ୍ରେନିଂ ମେଉଛି : ଦୀପକ ବ୍ୟାଚେଲର ସମୟରୁ ମୁଁ ରିକେ ରିକେ ରୋଷେଇ କରି ଘରେ ଖାଇବା ଏବା କିନ୍ତୁ ଏ ନେଇ କିନ୍ତୁ ଆଜିତିଆ ରହିଛି। ଏବେ ତ ଲକ୍ତ ତାଉନ୍ତି ପାଇଁ ଘରେ ସମୟ କରୁଛି। ତେଣୁ ରୋଷେଇ ପାଇଁ କିନ୍ତୁ ସମୟ ଦେଇଛି। ସ୍ଵର୍ଗ ଘୁମ୍ବୁ ଦେଖୁ ନୁଆ ନୁଆ ତିସି ପ୍ରସ୍ତୁତ କରୁଛି। ବିଶେଷଭାବରେ ନନ୍ଦଭେଜ ଆଜମନ ଅଧିକ ରୋଷେଇ କରୁଛି। ଚିକନ୍ ଚିକା, ଚିକନ୍ ଲଲିପିପ ଏବଂ ତହୁରା ଚିକନ୍ ରାଷ୍ଟିବା ସହ ପରିବାର ସଦସ୍ୟଙ୍କୁ ଖୁଆଇଛି। ମୁଁ ଟିଲ୍ଲି ପନୀର ଭଲ ଭାବରେ ରୋଷେଇ କରିପାରିବି। ଖାସ କଥା ହେଲା ନୁଆ ନୁଆ ତିସି ଶିଖିବା ଏବଂ ସେଥିରେ କିପରି ମସଲା ଭାଗମାପ ଠିକ୍ ରହିବ ସେ ନେଇ ହୋତେ ଚିପ୍ପ କିଏ ଦେଉଛନ୍ତି ଜାଣନ୍ତି ? ମୋ ଧର୍ମପଢ଼ା ତହୁଜା। ବାସ, ଏହି ଲକତାଉନ୍ତି ସମୟରେ ରୋଷେଇର ମଜା ନେବା ସହ କିନ୍ତୁ ସମୟ କରିଯାଉଛି।

କୁକି ଉପରେ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ବିଶ୍ୱାସ ଆସିଯାଇଛି :

ଅନୁଭା ଘୋର୍ଯ୍ୟା
କଥା କ'ଣି ମୋ ମା' ବଢ଼ିଆ ରୋଷେଇ କରନ୍ତି। ତାଙ୍କ ହାତରକା ମୋତେ କେତେ ଆନନ୍ଦ ଦିଏ ତାହା ମୁଁ ବର୍ଣ୍ଣନା କରିପାରିବି ନାହିଁ। ପୂର୍ବ ମୋତେ କେବଳ ଅଣ୍ଟା ସିଜା ଆଉ ମ୍ୟାଗି ବନେଇବା ଆସୁଥିଲା। ଆଉ ଏହି ଲକ୍ତ ଭାବନ ମୋତେ ରୋଷେଇ ପ୍ରତି ଏମିତି ଆକର୍ଷଣ କରିଦେଇଛି ଯେ ଉବିଷ୍ୟତରେ ମୁଁ ନିଜେ ଭଲ କୁକି କରିପାରିବି ମେଜ ମୋର ଦୃଢ଼ ବିଶ୍ୱାସ ରହିଛି। ଏହି ସମୟରେ ମୁଁ କେମିତି ଭଲ ରୋଷେଇ କରିପାରିବି ନେଇ ମୋ ଗ୍ରାଣ୍ଡମଦର ମଧ୍ୟ ଚିପ୍ପ ଦେଉଛନ୍ତି। ଜଙ୍ଗ ଫୁଡ୍ ଖାଇବା ମୋର ହବି। ଏବେ ମୁଁ ତାଲ୍ ଖେବୁଡ଼ି, ମାଞ୍ଚରିଆନ ଏବଂ କେକ ଭଲ ଭାବରେ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିପାରୁଛି।

ମୁୟୁବ ଦେଖୁ ରୋଷେଇ କରୁଛି-ନମ୍ରତା ସିଂଦେଖ

ଆଗରୁ କେବେ ବିଧିବନ୍ଦ ଭାବରେ ସେମିତି ରୋଷେଇ କରୁନଥିଲି। ମାମା ଭେଜିଗେଇଆନ୍।

କିନ୍ତୁ ମୋର ନନ୍ଦଭେଜ ପସାଦ। ବିଶେଷକରି ବାଜନିର ଖାଇବା। ଏସବୁରେ ମୁଁମାମାଙ୍କୁ ରିକେ ସାହାୟ କରେ। ମାମା ଭେଜ ବନେଇଲେ ସାଲାଭ କାଟିବେବା କେବେ କେମିତି ପନୀର ବି ବନେଇଛି। କିନ୍ତୁ ସବୁଦିନ ନୁହେଁ। ହେଲେ ଏବେ ଲକତାଉନ୍ତି ପରେ ସାହାରା ଯିବା ତ ବନ୍ଦ, ପୁଣି ବାହାରୁ ଖାଇବା ମନେଇବା ବି ବନ୍ଦ। ତେଣୁ ଯାହା ଖାଇବାକୁ ଜଣା ଘରେ ବନେଇବାକୁ ପହୁଚୁଛି। ଏବେ ମୋ ପାଇଁ ମୁୟୁବ ବଢ଼ ସାହାରା। ଏଥରୁ ଦେଖୁ କଳିଲେଇ କେକ, ବିରିଯାନି ଆଦି ବନେଇଥାଏ। ବେଶି ନନ୍ଦଭେଜ ରୋଷେଇ ଦେଖେ। ମାନ୍ଦର ବି ଗୋଟେ ମସଲା ପ୍ରାୟ ମାମା ଶିଖେଇ ଦେଇଥିଲେ। ନିଜେ କରିଥିଲି। ପ୍ରତିଦିନ ଅଣ୍ଟା ଆମେଲେଇ, ସାଲାଭ ପରି ଛୋଟ ଛୋଟ ରୋଷେଇ କରୁଛି। ମାମାଙ୍କୁ ସବୁଦିନ ରୋଷେଇରେ ସାହାୟ କରୁଛି। ନିଜେ କରି ଖାଇବା କି ମାମାଙ୍କୁ ଖୁଆଇବାରେ ଖୁବି ମଜା ଆସୁଛି।

ରୋଷେଇ କରି ମୁଁରିଲାଙ୍କୁ ଫୁୟୁ-ନିକିତା ମିଶ୍ର ମତେ ସବୁବେଳେ ନୁଆ ନୁଆ ରୋଷେଇ କରିବାକୁ ଭଲ ଲାଗେ। କିନ୍ତୁ ମୋର ଲ୍ଲାସ୍, ଜିମ୍ ଆଉ ମୁଁପାଇଁ ବିଶେଷ ସମୟ ପାଏ ନାହିଁ। କିନ୍ତୁ ଏବେ ଲକତାଉନ୍ତି ଯୋଗୁ ବାହାରକୁ ଯିବା ବନ୍ଦ, ତେଣୁ ମୋର ଅଧିକାଂଶ ସମୟ ରୋଷେଇ କରିବାରେ ଯାଉଛନ୍ତି। କେବେ କେବେ ଘର ସପା, ଘର ସଜା ବି କରେ। କିନ୍ତୁ ନିଜ ଝାର୍କାଂଶର ପରେ ମତେ ଯାହା ସବୁ କୁଣ୍ଡ ଭଲ ଲାଗେ ତାହା ହେଲା ନୁଆ ନୁଆ ରୋଷେଇ କରି ଖାଇବା ଆଉ ଖୁଆଇବା। ସକାଳ ବ୍ରେକପାଷ୍ଟ ରୁ ଆରମ୍ଭ କରି ରାତି ତିନିର ଯାଏ ସବୁଥିରେ ମାମାଙ୍କୁ ସାହାୟ କରେ କି ନିଜେ କରେ। ରୋଷେଇ କରି ମୁୟୁବରେ ଅପଳୋଡ଼ ବି କରେ। ଏଇ ଲକତାଉନ୍ତି ଭତରେ ଦୋସା, କଟକ ଦହିବରା ଆକୁଦମ, କୁଳଗା, ବିରିଯାନା ଗାର୍ଲିକ ପ୍ରମ ତିକେନ ପ୍ରାୟ ଆଦି ବହୁତ ରୋଷେଇ କରିଛି। ପାପାଙ୍କ ଠାରୁ ସାମି କବାବ ଶିଖିଛି। ଏବେ ଘରେ ମାମା, ପାପା ବାହାରକୁ ଯାଉନାହାନ୍ତି। ସାନ ଭାଇ ବି ଘରେ ଅଛନ୍ତି। ତେଣୁ ବ୍ରେକପାଷ୍ଟ, ଲାଞ୍ଚ, ଇରିନିଙ୍ଗ ସ୍ଲାଷ୍ ଠାରୁ ଆରମ୍ଭ କରି ରାତି ତିନିର ଯାଏ ବନ୍ଦରେ ଆଉ ଏକାଠି ଖାଇଛୁ।

ନିକିତା

ରଶିତା

ଆପଣଙ୍କ ମୁହଁ ମଡ଼େଲ ମିରରରେ ଦେଖିବାକୁ ଚାହୁଁଥିଲେ
ଯୋଗାଯୋଗ: ଧରିତ୍ରୀ ଛୁଟିଦିନ, ବି-୧୫ ରସ୍ତାଳଗଡ଼
ଶିଳ୍ପାଞ୍ଜଳ, ଭୁବନେଶ୍ୱର-୭୫୧୦୧୦
ଫୋନ ନଂ: (୦୬୭୪) ୨୫୮୦୧୦୧
ଫଟୋ ସୌଜନ୍ୟ: କୁମାର ଶତର, ଧରିତ୍ରୀ

ସୁଚନା
୧୦୧ରେ ଫଟୋ ପ୍ରକାଶ ପାଇବା ପାଇଁ
କିଛି ଟଙ୍କା ଦେବାକୁ ପଡ଼େନାହିଁ । ଯୋଗ୍ୟ
ବିବେଚିତ ଫଟୋ ହିଁ ପ୍ରକାଶ ପାଇବ ।

ହାତ୍ ହାତ୍

କ'ଣ ଦିଏ

ଶିକ୍ଷୟିତ୍ରୀ- କୁନ୍ତି ମହୁମାଛି କ'ଣ
ଦିଏ ?
ପିଣ୍ଡ-ମହୁ
ଶିକ୍ଷୟିତ୍ରୀ-ପଚଳା ଛେଳି କ'ଣ
ଦିଏ ?
ପିଣ୍ଡ-କ୍ଷୀର
ଶିକ୍ଷୟିତ୍ରୀ-ଆଉ ମୋଟି
ମଇଁ ?
ପିଣ୍ଡ-ହୋମଡ୍ରାର୍କ...

ସୁନ୍ଦର

ସ୍ତ୍ରୀ-ଆମ ଦୁଇଁଙ୍କ ଭିତରେ
ସୁନ୍ଦର କିଏ ?
ସ୍ତ୍ରୀ-ମୁଁ
ସ୍ତ୍ରୀ-କେମିତି ?
ସ୍ତ୍ରୀ-ଡମେ ସୁନ୍ଦର
ହୋଇଥିଲେ ବୁଝିପାଇଲୁ
କାହିଁକି ଯାଇ ଥାଆନ୍ତ ।

ନମ୍ବର

ଶିକ୍ଷକ ପରୀକ୍ଷା ସମୟରେ
ମାନାକୁ- ତୋ ନମ୍ବର କହିଲୁ
ମାନା-ସରି ସାର, ଆଜ ହାତ
ଏ ବୟପ୍ରେଷ୍ଣ ।
ଶିକ୍ଷକ- ମୁଁ ରୋଲ ନମ୍ବର
ମାଗୁଛି, ମୋବାଇଲ ନମ୍ବର
ନୁହେଁ ।

ବ୍ୟା
କ୍ରମ
ପେ
ନ୍ଦ୍ର

ଏକ କି.ମି. ଉଚ୍ଚତା ବିଶ୍ଵ ଅଳକିକା

ବୁଝୁ ଖଲିପା ପୃଥିବୀର ସବୁଠାରୁ ଉଚ୍ଚତା ଅଳକିକା ଭାବେ ପରିଚିତ । ଏହାର ଉଚ୍ଚତା ୪୯୯.୮ ମିଟର ବା ୧,୬୨୨ ଫୁଟ । ତେବେ ଏହାଠାରୁ ବି ଉଚ୍ଚ ଏକ ଅଳକିକା ସୌଦି ଆରବରେ ନିର୍ମାଣ କରାଯାଉଛି, ଯାହାର ଉଚ୍ଚତା ୩,୮୮୧ ଫୁଟ ଅର୍ଥାତ୍ ପ୍ରାୟ ୧୯୯.୮ ମିଟର । ଉଚ୍ଚ ଅଳକିକାର ନାମ ‘ଜେଦାହ ଟାଓର’ ରଖାଯାଇଛି । ପ୍ରଥମେ ଏହାର ନିର୍ମାଣ ୨୦୨୨ ମୁଢା ହୋଇଯିବ ବୋଲି କୁହାଯାଉଥିଲା । ହେଲେ ଏବେ ଏହାର ନିର୍ମାଣ କାହିଁ ବନ ଅଛି । ତେଣୁ ଏହି ଅଳକିକା ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ହେବାକୁ ଆଉ କିଛି ଅଧିକ ସମୟ ଲାଗିବ ।

କାର ଭିତରେ ୨୦ ପୁରୁଷୀ

ସାଧାରଣତଃ ଏକ କାର ଭିତରେ ୨-୩ ଜଣ ବସିପାରିବେ । ତେବେ ଭିଲିଲେ ଏକ ଶ୍ଵାର୍ଣ୍ଣ କାର, ଯାହାର ଆକାର ବହୁତ ଲୋଟ ଏବଂ ମାତ୍ର ମୁଲ୍କ ଜଣ ବସିବା ବ୍ୟବସ୍ଥା ଥାଏ ସେଥିରେ କେତେ ଜଣ ବସିପାରିବେ । ଅତି ବେଶୀରେ ୩-୪ ଜଣ ବୋଲି ଭାବୁଥିବେ । ହେଲେ ଏକ ଶ୍ଵାର୍ଣ୍ଣ କାରରେ ଅସମ୍ଭବ ଭାବେ ୨୦ ଜଣ ଯୁବତୀ ବସି ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଚକିତ କରି ଦେଇଛନ୍ତି । ଖାଲି ସେତିକ କୁହେଁ ଏଥପାଇଁ ସେମାନେ ରିନିଜ ଡ୍ରାଲ୍ ରେକର୍ଡରେ ବି ଶ୍ଵାନ ପାଇଛନ୍ତି । ଏହି ସମସ୍ତ ଯୁବତୀ ଥିଲେ ବ୍ୟୋମାଳେ ରିଯର ଲିଟିଂ ରିମର ସୁଦରା ରିଯର ଲିତିର । ସେମାନେ ଏମିତି ଭାବେ ଖୁଦାଖୁଦି ହୋଇ ଶ୍ଵାର୍ଣ୍ଣ କାର ଭିତରେ ପଶିଥିଲେ ଯେ, ଦେଖିବା ଲୋକ ହତେକିତ ହୋଇଯାଇଥିଲେ ।

ତିନୋଟି ସ୍ଵତ୍ତ୍ପିଣ୍ଡ ଥିବା ମାତ୍ର

ଗଭାର ସମ୍ବ୍ରଦ୍ଧ ଗର୍ଭରେ ଅନେକ ଅଜବ ପ୍ରାଣୀ ଅଛନ୍ତି । ଯାହା ସବୁବେଳେ ମଣିଷଙ୍କ ଚକିତ କରି ଅବିହିନ୍ନ ସେମିତି ଏକ ଅଜବ ପ୍ରାଣୀ ହେଉଛି ‘କଟଲ ପିଣ୍ଡ’ ବା ‘ସମ୍ବ୍ରଦ୍ଧ ଫେନା’ । ଏହା ଏକପ୍ରକାର ମାଛ । ଏହାର ସବୁଠାରୁ ବଡ଼ ବିଶେଷତା ହେଉଛି, ଉଚ୍ଚ ମାଛର ଗୋଟିଏ କୁହେଁ ବରଂ ତିନୋଟି ସ୍ଵତ୍ତ୍ପିଣ୍ଡ ଅଛି । ଏହାବାଦ ବି ଏହା ମଧ୍ୟରେ ଅନେକ ଚକିତ କରିବା ଭଲି ବିଶେଷତା ଅଛି । ଯେମିତି କି ଏହାର ରକ୍ତ ଅନ୍ୟ ପ୍ରାଣୀଙ୍କ ଭଲିଲାଲ କୁହେଁ ବରଂ ମାଳ ଅଛେ । ଗଭାର ସମ୍ବ୍ରଦ୍ଧରେ ରହୁଥିବା ଏହି କଟଲ ପିଣ୍ଡନିଜ ଶରାରର ରଙ୍ଗ ବଦଳାଇ ପାରେ । ତେଣୁ ଏହାକୁ ସମ୍ବ୍ରଦ୍ଧରେ ଖୋଲି ପାଇବା କଷ୍ଟକର । ଆଉ ଯେବେ କୌଣସି ପରଭକ୍ଷା ଏହାକୁ ଆକ୍ରମଣ କରେ ସେ ଏହି କଟଲ ଗ୍ୟାସ ନିର୍ଗତ କରେ ଯେ, ସେହି ପରଭକ୍ଷା ପ୍ରାଣଟି ଅନ୍ଧ ହୋଇଯାଏ । ଅକ୍ରୋପଥ ପରି ଆଠେଟି ଗୋଟ ଥିବା କଟଲ ପିଣ୍ଡ ସମ୍ବ୍ରଦ୍ଧ ମଧ୍ୟରୁ ଅମେରୁଦଣ୍ଡା ପ୍ରାଣୀ ଭିତରେ ସବୁଠାରୁ ବୁଦ୍ଧିମାନ । ଏହାର ୧୨୦ ଟି ପ୍ରଜାତି ଅଛି ।

